

Trở c ngày đi tù c i t o h n 12 năm h i 1975, Vi t Nam, tôi đã có khá nhi u b ng lái xe, nào là t m b ng lái xe dân s g m cái d u son đ cho ph n lái xe du l ch, thêm cái d u son đ n a cho ph n lái xe có đ ng c 2 bánh nh xe Vespa, Lambretta, mô-tô phân kh i l n. V i cái b ng này, tôi lái xe du l ch hi u Peugeot, Renault, Citroen c a Pháp không bao nhiêu, nh ng lái xe Vespa Sàì Gòn và Đà N ng đ có m y năm l n. R i đ n cái b ng lái xe “Nhà Choang”, ti ng lóng ngày x a ng i ta ch “Nhà Bình” đ y th a quý v ! Cái b ng này cũng đ th d u, nào là lái xe nh nh xe jeep, h ng trung nh Dodge 4 x 4 và c h ng n ng nh xe v n t i quân đ i GMC. Xe GMC thì tôi ch lái chút chút đ ch i cho bi t th nào là xe nhà binh c n ng. Xe Dodge 4 x 4 thì tôi cũng lái không nhi u, vì h i trong quân đ i Vi t Nam C ng Hòa, tôi không có nhi m v chi c n lái xe này. Tôi lái xe jeep là chính t h i mang lon thi u úy cho đ n đ i úy và r i... quan tòa thi u tá. Dù r ng tôi v vào tr ng h p ngo i l , lên lon, lên ch c quá mau so v i b n bè cùng nh p ngũ binh nh (Soldat de 2ème Classe = Private c a M)1 ngày. Khi g p l i nhau, t i nó ph i đ ng nghiêm c ng ng i, gi tay chào tôi m t ngh vì tôi là quan tòa thi u tá mà t i nó đã s còn là th ng sĩ, cao tay l m là chu n úy, m c d u tôi ch ng theo h c khóa sĩ quan nào c . Có c u Th ng Sĩ Nguy n Kim T nh, h i còn là h sĩ (Caporal/Corporal) đ y tôi 2 tu n l căn b n quân s t i ngay đ n v , cùng v i nhóm h n ch c anh em nh p ngũ năm 1952 Đ i Đ i 3 Truy n Tin Vi t Nam Nam Đ nh, sau này g p l i ăn c m v i gia đình tôi, h n c ... nh n rằng c i ho ài. Bà xã h n b o ch ng, “H i x a anh đ y ông lính m i này (ch vào tôi), nghe đầu anh d l m c c m cái “ba-toong” đ p vào chân ông y ho ài vì b c đi không đúng nh p, ph i không? Tôi đ l i, “ ! đúng đó, h n đ p tu t lu t đám lính m i b n tôi, ch ng tr ai h t.” Bà xã h n h i thêm, “Th bây gi anh có dám đ p ông y n a không?” Th ng Sĩ T nh c i, “Bây gi mà đ p ông y, thì có n c ng nh t c ng i l n cây ba-toong l i ch b gi n m t à!”

y! Nói chuy n lòng vòng, quên c cái chuy n lái xe t rên. Ý tôi mu n nói là Vi t Nam, ng n đó th i gian, tôi đã lái xe... ngang d c, xa g n ghê g m l m, lâu năm ch đầu có ph i là ít. H i mang c p b c thi u úy, tôi đã th ng lái xe Jeep hàng ngày... B tr ng h c H i Phòng khi chi n tranh Pháp-Vi t bùng n Th áng M i M t-1946, tôi theo l p ng i cha anh lẫn mình vào cu c kháng chi n ch ng ngo i xâm. Hai l n b quân Pháp b t. L n đ u đ c tha ngay sau 1 đêm giam gi . L n sau là l n tôi c tình n m trong cánh đ ng lúa huy n Tiên H ng, t nh Thái Bình đ cho Pháp b t, h u thoát ly kh i hàng ngũ kháng chi n do C NG S N l u mạnh, tàn ác lãnh đ o, sau khi làm vi c t i c quan Tuyên Hu n, tôi đ c đ c sách báo, bi t tin ông B o Đ i v l p chính ph và quân đ i Qu c Gia Vi t Nam... Ra kh i tr i tù Nhà Máy R u, Nam Đ nh ít lâu, tôi b đ ng viên đi h c Tr ng Sĩ Quan Th Đ c, nh ng vì quá m t m i sau nhi u năm tháng gian kh , b nh t t, tôi không đi, nh ng ph i tình nguy n nh p ngũ vào Đ i Đ i 3 Truy n Tin Vi t Nam v i t cách binh nh (Soldat de 2ème classe/Private) ng ngay thành ph Nam Đ nh, còn do sĩ quan ng i Pháp ch huy... Sau 11 năm h c hành gian kh , vào ban đêm, sau gi làm vi c, không th y, không l p, mà cũng ch ng có tr ng, qua 19 l n thi, v i 3 th ngôn ng Pháp-Vi t-Anh, h t thi vi t r i l i thi v n đáp, có keo ch i luôn 2 l n v n đáp cho 1 k thi. Thoát n n h c hành là t i p theo 3 năm th c t p, c ng l i 14 năm. Khi ??? c b nh i?m gi? ch?c v trong hàng ngũ quan tòa c p đ i úy, tôi đ c c p xe riêng, có tài x riêng, r i lên thi u tá, nh ng lái xe đi l i trong đ ng ph tôi th ng hay lái xe l y, đ c u tài x ng i i phía sau. Do

đó mà có m t câu chuy n tôi nh hoài cho đ n bây gi đang s ng M. B Ch Huy Quân Tr n Đà N ng quy đ nh: lái xe trong đ ng ph , hai bên có c a ti m, nhà , xe jeep quân đ i không đ c phép ch y quá 35 km/gi (1 mile M = ch ng 1km 6, có l) Khi tôi lái nh th thì luôn luôn đ i m c quy đ nh cho thông th , tho i mái và c n th n, còn n u đ tài x (tài x c a tôi đã ch n l a là lo i tài x c n th n, nghiêm ch nh đảng hoàng) nh ng tôi đ ý th y h n luôn lái đúng m c t c đ quy đ nh. M t hôm, tôi đang lái xe trên đ ng Tr ng N V ng, Đà N ng, b ng th y m t trái banh tennis trong ngôi nhà c nh đ ng, hàng quán li n nhau, lẫn ra l i xe ch y. Không th y có ai ra theo trái banh, nh ng tôi bi t ch c trái banh là c a m t em nh , và khi nh n ra trái banh lẫn ra đ ng thì em nh nh t đ nh ph i ch y theo k o... s ng ng i đi đ ng “l y m t.” T kho ng cách ch ng 6-7 mét, tôi rà chân th ng ch đ i... Đúng lúc đó, m t bé trai ch ng 4 tu i t trong nhà ng t ng ng ch y ra, đ i theo trái banh. Tôi đã đ ng xe h n r i, em bé m i ch y t i ngay đ u xe, tay v n vào c n xe, m t mũi ho ng s . C u tài x t phiá sau tôi nhào v t ra, ôm gi l y em bé. Cùng lúc y, m t bà l n tu i, ch c là bà trông cháu, ch y ào ra, ôm l y cháu, b ng lên, cu ng quýt ch y l i bên c nh tôi, nói không ra h i, “L y Tr i, l y Ph t, c m n thi u tá! N u là ng i khác lái xe thì cháu tôi ch c đã ch t r i! Tôi m i quay đi m t tí là cháu ch y ra đ ng xe ch y, Thi u tá đ ng xe k p, ch ng i khác ch y mau h n tí n a thì không bi t cháu tôi và gia đình tôi ra sao?” Bà con nhao nhao vây quanh xe tôi, “Phúc đ c quá! Ông thi u tá tòa án (trông phù hi u s n tr c xe, thêu trên tay áo c a tôi, và tôi đ y h c c ch c năm cái thành ph nh bé này, h c trò đồng l m, ph huynh r t nhi u ng i bi t tôi) ng ng xe l i k p không thì cháu bé kh ... r i.” Tôi đã cài s xe an toàn c n th n, nên n m tay bà c và nói, “Không có chi c c ! Chúng tôi lái xe là ph i c n th n đ ng ph có bà con sinh s ng, hàng quán hai bên. C nh đ ý trông cháu c n th n, các cháu nh đâu có bi t gì, th y trái banh lẫn đi là ph i ch y theo thôi. L n sau, c đ ng đ cháu nh th , nguy hi m l m! Thôi c vào nhà đi, k o xe phía sau ch đ i.” Sau đó, tôi lái xe đi và nói v i c u tài x , “C u th y ch a! Lái xe trong thành ph , th tr n, luôn luôn ph i đ ý đ n nh ng tr ng h p b t ng t hai bên đ ng ph nhào ra (đ ng Đ N ng h i đó đã h p l i ch y xe 2 chi u, không có v ch v ngấn đôi chi c)...

Sang đ nh c M , t i San Diego, Nam California theo đi n H.O 10, năm 1992, gia đình tôi khá đông ng i, đi đ c g n h t, ch tr ng i con trai l n có gia đình, ph i l i Vi t Nam, đ i gia đình b o lãnh khi đ đi u ki n. Ti n b c qu th c ch a bao gi trong túi l i r ng tu ch nh lúc này. Tôi đi tù c i t o h n 12 năm, v con ph i làm ngh th công đ sinh s ng, l i còn ti p t cho tôi n a ch . Ngày x a, l ng và các kho n ph c p c a “ông quan tòa” là lo i cao th t đ y (theo quy ch c a Pháp đ l i) nh ng s ng tho i mái là gi i r i! Tôi ph i xin gi y phép đ y h c ngoài gi làm vi c, chuyên môn kèm Pháp và Anh ng (British English ch không ph i American English, có khác nhau ít nhi u) cho các cháu h c sinh trung h c đ cu c s ng khá h n, tránh dính líu đ n nh ng chuy n lem nhem ti n b c quá quen thu c v i c nh s ng xã h i lúc b y gi , nh t là th i k đô la M theo quân đ i Hoa K đ vào Nam Vi t Nam. Ti n đ y h c hàng tháng r t khá, nh ng lãi su t ngân hàng lúc đó quá cao: 26% l n, cho nên ti n đ y h c h u nh đ y h t vào các tài kho n ti t ki m ngân hàng, lo cho con cái h c hành sau này, khi tôi tính chuy n đ ng xa, làm vi c trong ngành ngo i giao. Khi Đà N ng r i vào tay quân C ng S n m t cách ch p nháo, không đánh nhau chi c thì các ngân hàng đóng c a b ch y l y ng i h t tr n. Chúng tôi cũng nh bao nhiêu ng i Đ N ng đ u b tài s n tiêu tan theo v n n c. Vi t C ng đầu có cho buôn bán (buôn bán chui ngoài ch búa, v a bán, v a tr n ch y

công an, thu v thì d s ng d ch t). Bà con q nhà l m ng i i c nghĩ r ng... chúng tôi phen này sang đ nh c M là “l m đô la” tho i mái m y h i. T t c các cháu đ u v a đi h c và đi làm đ sinh s ng và tr n đ n đ n đ th n : nào là ti n n máy bay (kh i ph i v t bi n), ti n vay bà con xa g n, n i ngo i, k ít ng i nhi u, giúp cho gia đình sinh s ng, ch đ i làm th t c tr c khi r i kh i quê cha đ t t , v i đ th đ lo i, mà bà con c kêu là “th t c đ u tiên, t c là th t c... ti n đâu?”). K vi t bài này tu i ngoài 60, l i sau 12 năm có l đi tù c i t o 5 tr i tù n i r ng thi ng, n c đ c, g n biên gi i Lào, khi sang đ t M đ đ c ph n nào cái m c lo thu c men, b nh t t, “đ c trách công tác” lái chi c xe cũ Toyota đ i 1979, đ a đón 7 đ a con, đi h c, đi làm đ ... b h i tai ra r i, t i v l c c đánh máy vi t bài cho 3 t tu n báo San Diego, 3 t báo Orange County, v i chi c máy ch có đ u ch Vi t do m t ông đ c sĩ Vi t Nam t bi n ch , làm công vi c văn phòng, nh ng l i v i giá t ng tr ng, bài v xào qua, xáo l i, chuy n tù c i t o, th vui, chuy n ng v Vi Xi tha h mà vi t... T t c là 6 t báo, h i đó trung bình m i t báo tr cho ông già 50 đô la 1 tháng. K nh là quá may m n, làm vi c ban t i nhà mà m i tháng 300 đô la, ngày l , ngày T t, ch báo còn đ n thăm t i nhà, t ng quà, t ng bánh, k nh là nh t. Già r i, b n vi c đ a đón con cái đi h c, đi làm, t i ng i l c c đánh máy vi t báo, ch trong đ u v n còn ham h c. Ngày x a, h c hành gian kh nh th mà cũng v t qua đ c, nay sang M , n u còn đ i u ki n, thì gi , máy móc đ h c nh ng i khác thì h c chi mà ch ng tho i mái h n. Th y con cháu và đám h c trò cũ ngày nào thành công trên đ ng h c v n mà m ng cho chúng nó. Ch còn t i nó mà h c hành ki u nh tôi thì có cho ăn k o... chocolate th x n, cũng vô s tên kéo nhau b ch y, v t sông, v t bi n, v t núi, b cu ch y l y m ng ng i cho kho ...

Sau chuy n bay th i gian dài lâu và “đ đ i c” nh t trong đ i, t Sài Gòn đ n phi tr ng qu c t Los Angeles, bang California Huê K , r i “ch i thêm” chuy n bay n i đ a ch ng 1 gi n a, gia đình tôi v thành ph hi n hòa, đ p đ là San Diego. Ông b n thân t nh cùng gia đình đón chúng tôi v nhà ông t m, r i tìm thuê giùm chúng tôi ngôi nhà khu v c r t thu n ti n v m i m t ngay khu v c Mira Mesa. Khi trông th y nh ng đ i l có đèn xanh, đèn đ tùm lum, nh ng con đ ng l n m i chi u có 4, 5 đ ng xe ch y, tôi phát ho ng lên khi th y xe c ch y ào ào, phóng nh tên bay. Xe c đã nhi u, l i ch y hai chi u trên xa l hay ph xá ngang đ c, đèn xanh, đèn đ , đèn vàng, qu o trái, qu o ph i, quay tr đ u (U turn) c t ng nh ... lo n xà ng u, nh ng ng m k m i th y nó nh p nhàng, có tr t t , l lu t h n hoi ch không có tùm lum, tà la, bóp còi inh i, vô t i v nh th đô Hà N i hay thành ph Sài Gòn. À quên! Thành ph H Chí Minh ch ! Nói xong cái tên thành ph này coi b mu n h t h i quá, m t... ná th . Lúc y tôi th m nghĩ: mai m t r i mình cũng ph i lái xe nh ng i ta trong cái r ng xe, trông hoa c m t mũi, nh ng r i cũng ph i xong, ch ch ng l c húc vào nhau t i ngày hay sao!

Ít ngày sau, gia đình tôi cũng có đ c cái xe Toyota thu c l i “c l sĩ” do m t ng i quen đ l i cho v i cái giá r t bèo, v i tinh th n giúp đ , nói ra... nghe m c c th y m . Cái xe này dùng đ cho tôi t p lái r i ch y quanh quanh, g n nhà thì đ c. Tôi là con chim đ u đàn trong gia đình cho nên ph i h c lái xe tr c nh t đ lo m i vi c chuyên ch trong gia đình. Trong th i gian ch đ i, thì cô cháu gái, con ông b n, h c trò cũ c a tôi Đà N ng, lo giúp đ đ n c m y tháng lo ch ng i này, ng i n đi đ n i lo m i chuy n cho cái gia đình khá đông đ o c a

chúng tôi. M y ông b n, đã s g c sĩ quan cũ, nhà th g n đó thay nhau ch d n cho tôi t p lái xe theo ki u cách M . Có m t c già g n 80 tu i, tr c đ y trung h c Vi t Nam, r t chi là ch u ch i, ng đ a tôi ra xa l lái cho quen. Tôi n quá, b o ông c , “Tôi ch a quen, mà c lồi tôi ra đây thì dám c hai cùng tiêu tủng quá! Ông c b o, “Không sao! C lái theo cách th c tôi h ng đ n, nh c nh , r i cũng xong h t!” Tôi lái m t h i ngon lành, 65-70 miles đàng hoàng, nh ng khi th y... h i h i quáng gà, tôi b o, “Thôi bây gi c lái ti p tr v nhà, ch tôi coi b cẳng th ng r i, l sang lane, sang li c t m b y, t m b , đ ng thiên h thì m t c !” C già ô kê! Tôi ép xe sang bên ph i đ đ ng l i, nh ng tay lái cho c . Ông c lái đ c m t lúc thì nghiêng đ u sang tôi nói nh , “Xe c nh sát ch p đèn phía sau, tôi s ph i đ u l i vì có chuy n chi đó. Ông c ng i yên, đ ng nhúc nhích, đ ng đ y chi c .” Ông c , đ u l i bên đ ng phía tay ph i, h c a kính xu ng, r i hai tay đ lên bánh lái, ch đ i c nh sát t i... h i thăm s c kh e. hay! l nh ! Anh chàng c nh sát to con, da tr ng, thò đ u vào trong xe, ghé sát m t vào mi ng ông c mà nói chuy n, h i han đ th . Sau đó, chàng c nh sát nhà ta phán, “Ông c cho tôi coi b ng lái xe! Chà, g n 80 mà còn lái xe ra Freeway, gi i đ à! Tôi th y ông già lái xe th nh tho ng l ng qua, l ng l i, tôi nghĩ là ông già đã làm vài ly r u r i cho nên m i lái xe bi u đi n ki u đó. May mà tôi ghé sát m t vào nói chuy n v i ông c , nh ng ch ng th y h i men, h i r u chi c , nên cũng ch ng c n th b ng máy móc làm chi, ch c t i ông c l n tu i r i cho nên tay không v ng, m i lái nh v y. Thôi! C lái ti p đi, nh ng c n th n nghe, k o nguy hi m đó!” H i y, cách đây g n 2 ch c năm cho nên xe c ch a quá đông đ o nh bây gi , n u không tôi s ông c có ngày... tông vào xe khác nh ch i. B n bè, c u sĩ quan bi t tin gia đình tôi m i sang M nên tìm cách giúp đ v t ch t cũng nh tinh th n, mà u tiên là làm sao cho tôi l y đ c cái b ng lái xe, ch các cháu đi h c, đi làm, 8 tháng tr c p c a c quan Xã H i qua đi nh gió th i cái vào... L n đi thi đ u tiên, tôi ph i m n xe c a b n bè (ch cái xe c a tôi x quá, không đ tiêu chu n đ thi) và nh h ng đ n đ n c quan DMV g n nh t, x p hàng xin đ thi. Thi vi t thì làm gì ch ng đ u ngay cái m t. Đ n cái màn thi lái thì h i ngán. Tên tôi đ c g i lên trong máy, r i m t ông to con, da h i ngăm ngăm, gi tay làm hi u cho tôi bi t và b o, “Follow me, please!” l ch s có th a. Ra kh i c a vài b c, tôi ch tay và nói, “Xe c a tôi đây, th a ông!” Sau khi tôi ng i vào xe, th t dây an toàn, c m tay lái, ông “giám kh o” ng i bên c nh, ng đ n đôi đ u ba chuy n, r i b o tôi lui xe ra. Ngon lành! Ông ta b o tôi ch y ra phía c ng, nh p vào dòng xe đàng ch y. Ch này không có đèn đ ng xanh đ cho nên tôi ph i ch cho tr ng đ ng r i m i qu o ph i, làm đ u ngó g ng chi u h u, ngó ra ngoài c nh xe, đ i sang lane trái vì ông ta ra l nh “U turn” c cái đèn đ ng tr c m t. H i đó, ch a có l nh c m “giám kh o” không đ c phép hô b y b , làm cho thí sinh lái tào lao, t m phào gây tai n n, có th ... ra nghĩa đ a luôn, c thí sinh l n giám kh o, vì xe là tôi đem t i thi, b ph n th ng chân, th ng tay gi ng y chang các xe đàng ch y trên đ ng, ch đâu có ph i xe 2 th ng chân c a dân d y lái xe lo i “pr” nh bây gi . Xe t i n i, m i nhìn xe c , đèn xanh, đèn đ r i mù, tôi quên bég cái b ng g n trên cao có ch U và cái g ch chéo m u đ , t c là “C m U turn.” Tôi c t nh b làm theo l nh ngàì giám kh o nhà ta, ch i cú “U turn” ngon lành, l l t. Ông ta ra l nh cho tôi, “Ch y t i cái đèn đ ng phía kia r i qu o trái tr l i c quan DMV.” Tôi “h i có tí thông minh” cho nên nh n ngay ra r ng “B kh ! Mày h i ông r i! Xúi b mày làm b y, r i ch m t cái l i n ng này, mày cho ông ‘Fail’ ch chi n a. Ngàì giám kh o gi ng thuy t đôi đ u, r i ng t nh mía lùi b o tôi, “Ông nh i u tu i r i ‘over sixty’ c n v luy n t p thêm ít ngày n a, đ nguy hi m cho chính thân ông. T c quá, dù là lính m i tò te n i x ng i, cái mũi l i x p lép, nh ng g c quan tòa, th y cãi ngày x a v n ph i còn chút chút ch , tôi cãi, “Ông th y cái b ng c m ‘U turn’, sao ông còn ra l nh cho tôi qu o xe tr đ u l i? Thí sinh thì ph i nghe l nh giám kh o ch !” Tôi cay cú b i thêm m t l i nh nhàng êm ái, “đây hay nh ! Nghe l i đ y b o c a

ông thầy, ông giám khảo thì dĩ nhiên có chỗ ở nhà, ra đi để làm dân ‘homeless’ quá!” Ông ta không quên tôi khi tôi ở nhà khi bắt đầu vào cơ quan cho nên tôi nói, “Lái xe ở Mỹ cũng theo đúng luật lệ mà lái, ai xúi giục làm chi cũng được! Ông tiếp thêm ít bài tập có lợi cho ông!” Rồi ông ta chìa tay ra bắt tay tôi đang hoảng “See you later!” xong bước vào cơ quan làm việc. Nếu tôi nhớ Mike Tyson (tay này có nhiều thành tích ghê rợn lắm) mà vào vào trí của tôi, thì ngài giám khảo nhà ta dám “ăn một cú Direct Punch” vào giữa trán, rồi đom đóm mắt ra, rồi tôi đi đâu thì tôi... Về nhà, coi lại tài liệu “lái xe” của xe Huê Kỳ cũng không cho chạy ăn, rồi ngay tuần tiếp sau, tôi nhớ bạn bè đi đến DMV ở vùng khác không xa đó, thì luôn cho mau việc chính phủ. Lần này, cũng một ông giám khảo hỏi giống tôi như ông kiểm tra, nhưng tôi lái được lâu hơn, ra đèn xanh, đèn đỏ, bay bổng hơn kiểm tra. Khi trở lại DMV, ông này nói tôi thuyết mắt mắt, rồi phán, “Ông chỉ cần chú ý một chút thôi là ông được cấp bằng lái. Việc khó tiếp thêm vài ngày, chú ý một chút thôi, cho an toàn!” Thế nghĩa là... tôi vẫn chưa được phép lái xe! Lần thứ 3, rồi lần thứ 4, tôi vẫn lái thì coi bỏ thôi mái ngon lành mà rồi vẫn cứ rớt. Thế là cái gì thế? Phải lái làm sao đây mới được cấp bằng lái xe ở Mỹ Huê Kỳ này? Về nhà, gia đình tôi, quyết định, kiếm một chỗ chuyên dạy lái xe nhà nghề để kèm cho tôi đang hoảng, có một người trợ cho anh ta 250 đô la Mỹ, không phải đô Hoa Kỳ đâu quý vị! Anh này kèm cho tôi không ra thì cũng chẳng có chi phí gì, nhưng nếu tôi do “số Thiên Đình” bỏ tôi lần này “ra quân” mới hợp thời cơ với các yêu cầu... Thiên thời, địa lợi, nhân hòa. Cứ học học học viên đến tôi thì DMV đưa tiền với chiếc xe Toyota Camry láng bóng, của con cháu ông bà bạn gần nhà. Khi lái xe đi, con cháu vui vẻ nói, “Bác lái xe của cháu thì lần này sẽ được!” Tôi cảm ơn cháu và nói vui vẻ, “Cháu cho bác đi thì bác đi thôi cho mà coi!”

Tại DMV, có học học viên đến ông cũng cảm thấy an tâm hơn nhưng lần trước. Vào lúc này, một chiếc xe chạy từ ngoài đến, vào sân, ngừng lại gần chỗ tôi đến để tôi phiên, và một cô gái Mỹ cũng chỉ 18 xuân xanh, cũng là chủ nhân bước vào học College, được gia đình đưa đi thi lấy bằng lái xe mới, gia đình khi đi đón, mở cửa xe bước ra, rồi nhẩy lên reo mừng, người nhà ào tới ôm cô ta mừng mừng, lúi lo: Congratulations! Congratulations! Bà giám khảo, cũng không phải ông giám khảo, mở cửa xe bước ra, giơ tay lên cao chúc mừng Cô gái và gia đình. Sau một lát, bà giơ tay với cấp bìa cấp, giơ tay từ từ, chỉ về phía tôi, “Your turn!” Thấy tôi ngạc nhiên bà giám khảo phúc hươ, to lớn, đầy đặn, trông tròn, dù cho phải không nhìn thấy, nhưng ký nhớ đàn ông, nhưng cũng phải chỉ chỉ 170 pounds là ít, tôi mới cảm thấy cô gái Mỹ xinh xinh vậy rồi, tôi chào bà rồi giơ màn “ca ca i i i” nói với bà rồi, tôi tiếp lái xe một chút năm ngon lành ở Việt Nam, cùng bạn bè là các sĩ quan cũng với Mỹ đi công tác khắp nơi, bình an vô sự, mà sang đây đã thi 4 lần vẫn chưa được. Hy vọng lần này, gặp bà, và số may mắn của cô gái bà vậy cảm thấy, tôi cảm thấy hi vọng... Bà giám khảo cũng không phải là dân chủ ở đây, người ngáo, liều lĩnh như mấy “ông giám khảo” học ám 4 kiểm tra, bà là người trên xe tán gẫu với tôi, hỏi đi hỏi lại chuyện làm việc của “cố tích tích của” cho khỏe hơn là thúc tôi nhào ra để đi, vui chơi với đèn xanh, đèn đỏ các ngã rẽ để đi, rồi tôi tông, tôi đi vào đâu thì bà ngồi bên cạnh, bà sẽ tiêu tưng đả hơn là tôi cảm thấy tay lái. Bởi đâu bà lại còn có mấy đứa con ở nhà, dĩ nhiên mà bà xúi tôi đưa bà vào chỗ... nhà trường, bên nhà, nhà quán. Bà an ủi tôi, “Ông cũng đừng nghĩ mình, tôi không nghĩ là lần này ông vẫn tiếp tục như những lần trước.” Bà nhún nhún, vui vẻ bỏ tôi, “Let's go!” Bà giám khảo “phúc hươ” chỉ bắt tôi lái xe ra khỏi, quay phải, chỉ tay chỉ cái ngã rẽ phải, chỉ tay chỉ tay lúc đèn xanh, rồi tôi đi ngã rẽ phải “Turn right”, ngon lành hết cả! Vào một con đường nhỏ có nhà dân cư, xe cứ rớt

Tôi đỗ bằng lái xe ở Mỹ

Tác Giả: Phan Đức Minh

Thứ Sáu, 31 Tháng 7 Năm 2009 06:58

ít, bà bỏ tôi trở về xe ở ngã ba, đỗ xe sát lề đường, ngay ngắn, rồi lui xe, đỗ lề, lái xe ra, lùi xe vào. Sau hết là vòng về DMV theo lề khác. Thấy ngon lành, thoải mái quá, tôi càng tự tin về mình hơn, bắt “signal”, ngoả ra ngoài đường đúng bãi đỗ rồi mới bay bốp m cho xe ra, cảm thấy mình đã lái xe ở Mỹ cảm thấy năm rồi, chứ không phải là... đang run đợ mong lấy cái bằng “lái xe” ở thành phố San Diego hiền hòa, Nam California...

Xe đã vào trở về sân DMV, bà giám khảo cho hay: tôi chỉ bắt có vài điểm, dù số đỗ, rồi bà tuyên bố long trọng trước thi giở loại người, “You pass! Congratulation!” Bà bắt tay tôi đang hoảng rồi mới xuống xe và nói, “Ông vào trong kia làm thủ tục, lấy bằng lái tạm, rồi ít ngày sau bằng chính thức sẽ gửi về địa chỉ của ông.” Cuộc đời của tôi từ nhiên số ng khi đã nhieu, nhưng đây nhất định phải là một lần số ng “đã đời” của tôi. Khi lái xe về nhà, may mắn con nhào ra hỏi, “Lần này bố có đỗ không?” Đưa con gái lên coi bố vẫn còn hơi lo lắng cho tôi nên cứ đứng yên nhìn, dò xét đoán chừng. Tôi hỏi nó, ‘Con đoán bố keo này có ‘pass’ không?’ Suy nghĩ vài giây rồi nó nói mạnh mẽ “Bố đã pass rồi!” Tôi bảo, “Con nói đúng!” Thế là nó ôm chàng lấy tôi “Con thấy vui cho bố quá, lái xe 1/3 cuộc đời rồi mà sang đây cảm thấy đi lên, đi xuống, lo lắng căng thẳng đi. Từ ngày mai, một số chuyện chúng con sẽ được bắt đầu đi học, đi làm, rồi mai một có thêm xe, chúng con sẽ đỡ chân tay cho bố, bố già rồi cần phải có thì giờ nghỉ ngơi nữa chứ.” Nói xong, nó ríu ríu mặt, quay vào trong nhà, gọi điện thoại báo tin cho may mắn em đang còn đi làm ở hãng bất tin vui, “Bố đã đỗ bằng lái xe rồi!” Gia đình nhà mình số bắt đầu vui đi một phần vui vẻ nên xì ng vẫn còn nhieu xa lộ vui bất bao nhiêu trở ngại, khó khăn...

San Diego, California

Phan Đức Minh